

SANTA BÀRBARA

full parroquia

VILA FRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980

núm 43

Març

de 1984

QÜESTIONS DE SALUT

SA GOTA

(EXCÉS D'ÀCID ÚRIC)

L'augment excessiu d'àcid úric a la sang i altres teixits dona lloc a la malaltia anomenada "GOTA".

Aquest excés d'àcid úric que es concentra a la sang, i el retard temporal de la seva eliminació per part del ronyó, precipita, en forma de sals (petits cristalls) damunt els teixits, especialment a les articulacions, peu, turmell i genoll, produint un dolor.

SA GOTA és una dolència hereditària, si bé, a part de l'herència, hi ha altres factors que influeixen en patir aquesta malaltia, com són l'alcohol i una alimentació massa rica en carn.

Els qui tenen excés d'àcid úric són més propensos a patir obesitat o diabetis (malaltia del sucre).

Aquesta malaltia afecta més als homes, ja que la pateixen un 95%, mentre que a les dones només les afecta en un 5%. Les dones afectades solen esser-ho després de la menopàusia i entre els homes l'edat més perillosa és entre els 30 i els 50 anys.

Aquesta malaltia es sol manifestar per primera vegada en forma d'un atac agut de gota que en la majoria de casos comença durant la nit.

Sovint, les causes que desencadenen el mal, són: menjades excessives, menjar rics en grasses, refredaments, etc.

L'atac consisteix en un dolor molt fort al dit gros d'un peu, més freqüentment a l'esquerra, el qual s'infla, augmenta de temperatura i la pell que el cobreix pren un color vermellós.

Com a terme mig, l'atac sol durar entre 3 i 7 dies; després pot estar un període més o manco llarg en tornar-se a repetir. Són més freqüents en les primaveres.

Hi ha un altre tipus de GOTA que és la GOTA ARTICULAR CRÒNICA. En aquest cas, la malaltia persisteix durant molt de temps. Contràriament als atacs aguts de que hem parlat, (en els quals l'articula-

ció no queda afectada), aquest tipus de GOTA deixa lesions definitives, especialment als dits de les mans, que queden deformats.

Aquest mal i les conseqüències que hem exposat es poden evitar amb una alimentació adequada.

Per acabar, recordem quins són els aliments que, menjats en excés, provoquen un augment d'àcid úric, degut a la seva alta concentració en dit àcid:

fetge; ronyons; lleteroles; freixures; xarcuteria; carn de caça; marisc; anxoves; sardines; boquerons; ous; begudes alcohòliques; espinacs; tomàtiques; colflori; espàrecs; llegums; i formatges cremosos.

Està clar que no volem dir que no es poden menjar aquests aliments, sinó que convé consumir-los amb moderació, sobretot els qui han patit o pateixen dita malaltia.

Alexandre Pizà
"ES SAIG" d'Algaida.

EDITORIAL

LA LLENGUA NO TÉ OSSOS, PERÒ...

"Si vols la pau..." Ja no seran només quatre "brusquers" els qui canviaran l'acabatall de la coneguda dita llatina per un "...prepara la pau".

I al manco a molts no els vendrà de nou (hauran sentit campanes) si per explicar el "prepara la pau", recordam el lema de la Diada de la Pau de fa uns anys: "Si vols la pau, treballa per la justícia". (Joan Pau II)

Sí, a poc a poc, a l'únic ritme possible en que es pot conjuguar el verb "CONSCIENCIAR", crear consciència, la idea que la pau ha d'esser currolla de tots i tasca de tots, es va obrint camí.

Ara bé, preparar la pau s'ha de fer als nivells on es fabriquen i comercien les armes. També a altres nivells, que ens queden molt més prop. Ja que no podem oblidar que disparar una arma és sempre el punt final d'un procés llarg. Amb una primera etapa que està a l'interior de les persones. Si pensam malament dels altres...

Això succeeix a nivells que tenim molt prop. La violència comença quan un pensa que els qui no tenen les mateixes idees... no són dignes de trepitjar aquest món (o aquest poble). Que el qui no baixa el cap i dóna la raó als qui "per costum la tenen", és una mala herba que no convé deixar créixer. Que el qui promou grups, o tasques, o acull projectes que no vénen pels canals de costum, és un subversiu al qui hi ha que eixalar com més prest millor.

Sí, l'agressivitat, la violència, comença a l'interior dels homes i dones. I, com que de l'abundància del cor en parla la boca, l'agressivitat del pensament passa a una segona etapa: l'agressivitat verbal. La saviesa popular fa temps que proclama: "La llengua no té ossos, però en trenca de ben grossos".

Si creim que preparar la pau és tasca de tots, haurem de començar, tots:

1º.- Acceptant que totes les persones tenen qualche cosa bona. I que fer poble és unir tot això que hi ha de bo. Pensar així, tenir ben endins i ben al viu aquest convenciment, esdevé la primera passa cap al desarmament d'un poble. Hi ha molt de bo dins totes les persones i dins tots els grups. No es tracta de fer desaparèixer grups o estils d'actuar, sinó d'ajuntar tant de bo, apreciar i unir tant de bo, respectant les ideologies i grups dins les quals es troba.

2º.- Des d'aquest convenciment, ja no podem donar la culpa de la violència a la democràcia, als partits, a les idees dels joves, a l'Església que predica més l'Evangeli del Bon Jesús en lloc de dir que creguin i facin bonda..., perquè està ben clar que la calúnnia, la violència o terrorisme de la calúnnia, assassinant honres, il·lusions, convivència gratificant, alegria de viure..., és el fruit madur de la violència del pensar malament dels altres.

I si ho pensam, més prest o més tard ho deim. Així anam fent vere també avui la dita antiga: LA LLENGUA NO TÉ OSSOS, PERÒ EN TRENCA DE BEN GROSSOS.

RESIDÈNCIA

Senyor Director:

Li agrairia volgués publicar aquesta carta oberta sobre el Club de la Tercera Edat-La Residència.

"Ara quan la Residència torna ser notícia, és oportú fer avinent que, si es confirmen els rumors del carrer, tal vegada la residència dels vells a Vilafranca, abans de posar la primera pedra, ja podrà tenir una important i curiosa història.

És creença d'un ample sector del poble que la idea d'una residència a la Vila va néixer ara fa devers quatre anys amb motiu de l'oferta d'uns terrenys a la Parròquia amb la intenció de construir un centre per a la gent de la tercera edat. Des de llavors la residència s'ha convertit en el nostre pa de cada dia. Hi ha hagut opinions per a tots els gusts. Uns expliquen que aquí no és necessària una residència, ja que són inexistents els problemes dels vells, degut a que ara tothom té una casa seva d'on li sabria greu sortir-ne. Altres diuen que seria millor organitzar el servici a domicili que tan bons resultats a donat. Un tercer grup, argumenta que la residència ajudaria a minvar les preocupacions dels joves en el sentit de poder desenrotllar les seves activitats amb la seguretat que els seus pares estan ben atesos i no tenen falta de res. Per altre caire, seria una manera de començar una nova vida on aprendríem a conviure i conèixer-nos millor, recordant temps passats que sempre és agradable el comentar-los.

Sorprenentment ara també es parla que les intencions de formar un club per als padrins ja ve d'enrere. Si hem de fer cas a la xerradissa de cafè, una residència a Vilafranca no és una moda imposada pel temps moderns. En temps que un mestre picapedrer només encara guanyava cinc duros l'hora inclòs el segur d'accident, un bon home preocupat per aquests menesters ja va fer l'eixida d'oferir un milió (1.000.000) de pessetes per edificar un local pels vellets amb la intenció de mitigar les seves contrarietats.

És laudable el comprovar que aquest noble esperit de sacrifici ha calat a fons en la gent dels nostres dies. Un grup de veïns estan resoltament disposats a edificar una residència als jubilats, pagada i suada exclusivament pels socis vilafranquers, rebutjant totalment l'ajuda de fora.

La residència ha de ser nostra, suada i pagada per nosaltres mateixos, perquè així l'estimarem. La residència no ha de dependre de l'Església, de l'Ajuntament ni de l'Estat. Ha de ser única i exclusivament organitzada i manetjada per nosaltres; era la consigan donada per uns joves a la gent de la tercera edat.

El pròxim passat mes d'abril, el diari "El Dia", publicava un escrit del seu corresponsal a Vilafranca donant la següent notícia: "Habrà residència de la tercera edad en Vilafranca a pesar de los peros y pegas que un conocido político socialista local puso a los que trabajan para conseguirla".

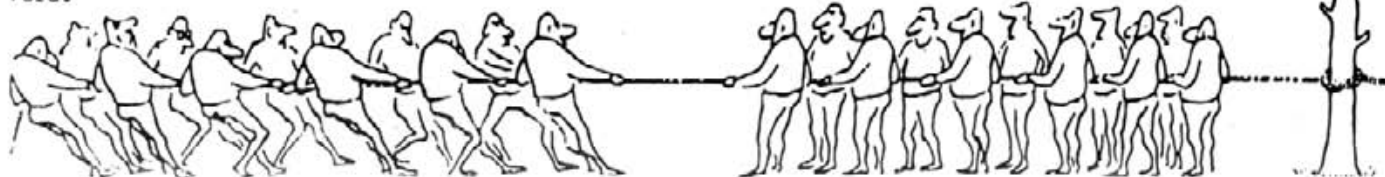
Abans de tot hem de convenir, amic periodista, que no he arribat a la categoria de polític professional encara que sí, som un aficionat a la política, que en tot moment m'ha ensenyat a ser respectuós amb tots els altres, i sobretot a dir les coses tal com són i no dir-les així com voldria que fossin.

La meua postura no ha estat mai en contra de la residència, com degudament puc demostrar. Les pegues i emperons posats no són altres que el posar en dubte si molts dels jubilats serien del nostre mateix parer, de pagar i suar la residència rebutjant el 75% que deien subvencionava l'Estat. Estimar la residència no serà per si l'hem pagada i suada nosaltres, l'estimarem, vaig dir, si trobam un servici amb vertader esperit de monja de la caritat que procurarà, per tots els medis, alegrar la nostra existència. Tampoc a les hores va quedar gens ni mica clar que com entitat privada l'Ajuntament pogués regalar uns solars per a construir la residència.

La causa de deixar de freqüentar el local no és per estar en contra de la residència, com recentment, amb tanta d'ironia, també qualcú a fet a sebre. El motiu és la malaltia que, com molta gent sap va contreure, ja fa estona, la meua dona.

Sense ànims de polèmica he escrit aquesta carta al FULL. La meua pretensió no és donar entendre que l'opinió expressada sigui encertada o equivocada, sinó fer possible que no hi hagi mal intesos i evitar confusions. Que la gent pugui jutjar les coses tal com són i no així com qualcú conta.

Bartomeu Estrany

CARTA D'UN REGIDOR

Senyor Director:

Li deman la publicació d'aquesta carta, i li don les gràcies.

NO ÉS OR TOT ALLÒ QUE LLUU

Convé saber el pastó de quina farina està fet. Ho dic així perquè crec que són molts els qui no saben que dur es cavalls externs per Sant Antoni va costar 60.000 pessetes de transport, 9.900 pts del sopar per als cavallistes, i 6.395 pts. per als cafès. Això era perquè venien de franc, si ens arriben a fer pagar! haguéssim fet prop a haver de vendre es nostros! El que també em digueren a la sessió permanent fou que pentura era que jo ho sabia fer el que feien els cavalls de Vilafranca, quan em posava en contra de pagar aquest abús per transport, quan el dia que es va acordar va parlar-se d'unes 18.000 o 20.000 pessetes. La meua pregunta fou a veure si no bastaven dos o tres cavalls en lloc de set o vuit, quan a la realitat foren catorze, que en el poble n'hi havia molts que ho haguéssim fet tant bé com qualcun d'ells. També cal dir que no hi havia el perquè fer-nos menjar tot d'un cop les carrosses i els cavalls, ja que tot l'horabaixa era del poble i per al poble, i no per mor d'una egua (que tenia l'hora tatxada a les curses de Manacor) tot un poble haver de sotmetre's a un horari.

P R E S Ó

També a l'Ajuntament teníem una presó que, si bé era necessari arreglar una porta, bastava; però va acordar-se fer-ne una de nova a l'escorxador, fora demanar-me el vot ni l'opinió, com a membre de la permanent, allà present, després d'haver acordat "ja" quins picapedrers la farien, cosa que no consta així al borrador de l'acta, però a la propera sessió vaig demanar rectificacions, que UM votà a favor, però així i tot no pogueren esser perquè AP votà en contra tenint majoria absoluta dins dita comissió, tractant-me de mentider d'allò que jo tenia per ben segur perquè sinó tampoc ho escriuria.

Idò ja ho sabeu, ara en tenim dues sense emprar, i els lladres pel carrer.

L A P E R M A N E N T

En el ple del dia tres tractant el punt de les sessions permanents, presentat en moció d'urgència en el ple de dia 2 de gener pel grup PSM proposant que fossin públiques, n'hi hagué que votaren en contra dient públicament que al poble no tenien per amagar-li res. Si això és ver, què deu voler dir aquest vot? Menys mal d'UM que afavorí dita proposta i així tots hi podreu assistir. Això si no aconseguixen anul·lar aquest acord perquè pareix esser que ja s'ha fet un recurs al Governador.

C L A V E G U E R A M

També, per acabar, vull que sapiguen que, degut a retrassar tant s'assumeix del clavegueram per x interessos..... el MOPU ja no ens dona el 50%, que passen els 60 milions de pessetes. Això és una altra història que possiblement la us puga contar més envant; perquè hi ha per escriure tot un llibre que als vilafranquers ens constarà del pebre.

Pep Sansó (Mercader)

LES PARRÒQUIES A LLUC

per què ?

per què

Fa cent anys, els nostres padrins
posaren una corona a la Mare de Déu.
Volien expressar que Maria,
la dona de fe,
la Mare de tots els germans de Jesús,
ens uneix i ens ajuda
a fer un Poble tal com Déu vol
i nosaltres necessitam.

Avui, enmig de les dificultats,
els riscos i les esperances
dels nostres temps,
també necessitam,
pentura més que mai,
d'una autèntica
devoció a Maria.

*Tot això ho explicarà
el P. Francesc Gayà, vilafranquer,
Missioner que treballa a
Santo Domingo.*

Aquest és el programa:

dimarts, dia 13:
¿Què significa peregrinar?

dimecres, dia 14:
Peregrinar amb Maria.

dijous, dia 15:
Construir la unitat del
Poble de Déu.

divendres, dia 16:
Celebració de la Penitència.

A LES 7,30 del VESPRE.

COM ANIREM

Després de quatre dies de preparació,
partirem per trobar-nos
a les 10 del matí, a la
FONT COBERTA.

*La Parròquia ha preparat
un servei d'autocars, que partiran:*

*per arribar fins a Lluç:
a les 8,30.
per anar fins a Inca o Caimari:
a les cinc.*

A Inca (plaça dels porcs, 6 matí),
o a Caimari, s'uniran als pelegrins
dels pobles veïnats.

Tiquet d'autocar (400 pts.)
a CA SES MONGES, fins el dilluns 12

En BICICLETA, ho organitzen
els grups ciclistes de cada poble.

QUÈ FAREM

LA DIADA

LA DIADA

LA DIADA

A LLUC

1.- a les 10. Des de la Font Coberta,
farem plegats el darrer tros de la
Peregrinació, fins al Santuari.
Ens rebrà l'Escolania de Blauets.
temps lliure.

2.- a les 11. A l'Acolliment,
Missa concelebrada per tots els
Rectors de la comarca.
A l'ofertori, els vilafranquers
presentarem un parell de teules,
agraint, simbòlicament,
l'acollida que sempre trobam
baix les teulades de Lluç.

3.- Dinar, pancaritat,
a l'explanada de la Font Coberta.

4.- a les 3 de l'horabaixa.
Festa popular a l'Acolliment.

5.- a les 4. Anirem al Pujol dels
Misteris.

Tornada cap a Vilafranca.

PARCS NATURALS

Ja no són gaire els llocs que resten a Mallorca, i a les altres illes Balears, on el ciment i les urbanitzacions, quasi sempre mal planificades, hi hagin fet acte de presència. Així i tot, hi ha gent que vol acabar amb la majoria dels pocs espais naturals que queden, esvortant la poca fragància natural d'allò que abans anomenaven "paradisos de la Mediterrània".

Pensaran alguns que Vilafranca no té res a dir ni res a fer sobre aquests assumptes. Altres, que opinar damunt aquests temes és fer retxes dins s'aigua. Els més radicals diran que val més "fer escombra damunt roca".

Tota opinió ha de ser respectada i també discutida quan sigui contradictòria. I és que ve el cas, que uns respectables senyors regidors de l'Ajuntament, en un ple, quan les demanaren un vot a favor d'un pronunciament que es declarava en completa defensa dels espais naturals de les illes, pensaren que no estaven ni capacitats ni el suficient informats per opinar sobre uns projectes (d'urbanització) que no havien vist, però que a pesar d'això estaven a favor de que salvaguardassin el màxim de zones naturals. Llavors, com se pot explicar el seu vot en contra d'aquest pronunciament? La raó de la seva actitud estava fonamentada en què, a l'escrit, hi figuraven els noms de les parts o zones naturals de les illes on es vol que la Natura sigui cultivada i no assassinada. O sigui, que si les parts naturals no haguessin estat descrites en el pronunciament, el seu vot hauria estat favorable.

Si no hi ha capacitat, segons ells, d'opinar, la millor actitud era abstenir-se i no el vot negatiu. Hi ha moltes maneres de rentar-se la cara, però quan l'aigua és bruta...

Miquel Barceló

ES NOTICIA...

ENCICLOPÈDIA "DURVAL"

L'Associació de Pares de l'Escola de Vilafranca, vol donar les gràcies al Delegat de la Caixa de Pensions a Vilafranca, per haver fet possible aconseguir l'Enciclopèdia "DURVAL", que està depositada, per conveniència dels alumnes, a la Biblioteca de l'Ajuntament.

ENCICLOPÈDIA ESPASA

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament informa que ja s'ha rebut l'Enciclopèdia ESPASA, i que està a la Biblioteca a disposició de tots els vilafranquers. La proposta d'aquesta compra, presentada per dita Comissió al ple de l'Ajuntament, fou aprovada per unanimitat.

CANVI D'HORA

La nit del dissabte dia 24 al diumenge dia 25 d'aquest mes de març, haurem d'adelantar els rellotges. Començarà l'anomenat horari d'estiu, que, com cada any, ens farà anar dues hores endavant a l'horari solar.

CARNAVAL

Mentre aquest número del FULL "es cou" a l'impremta dels Franciscans de Petra, tothom celebra les festes de Carnaval. Ens han arribat convidades a distints actes: La Rua; Balls de Bot (per cert, els organitzadors del que hi haurà hagut -quan llegiu aquest número- a la Caixa "Sa Nostra" ens han insistit en fer públic els seu agraïment al Delegat); i una simpàtica festa infantil de Carnaval per a tots els al·lots del poble, ben preparada pel Club d'Esplai.

Que tots ho hagi passat molt bé!

COREMA

Dimecres, dia 7, comença el temps de Quaresma. A les 7,30 del vespre hi haurà imposició de cendra. Cantarà la coral de la Parròquia, que convida a tots els homes aficionats a cantar. Assagen tots els divendres, al vespre.

De per la vila

dimecres, 1.

Aquest mes de Febrer ha començat amb un Ple extraordinari a l'Ajuntament. S'ha llegit una carta de l'Associació de la Tercera Edat, dient que ja no els urgeix la compra d'uns terrenys de l'Ajuntament.

divendres, 3.

Mor Catalina Gayà Sastre, als 50 anys. Al Cel sia.

Al Club d'Esplai, els monitors es reuneixen amb els pares dels al.lots.

També hi ha reunió a l'Ajuntament: Ple ordinari.

dimarts, 7.

Pels alumnes de l'Escola comencen les Diades de La Caixa. Avui, Teresetes.

També avui, al Club d'Esplai, comença un curset de construcció d'instruments musicals tradicionals. Dirigeix, amb molt d'èxit, Na Bel Cerdà.

Avui ha nat un nou vilafranquer, l'infant Andreu Galmés Rosselló. Els seus pares són N'Andreu i Na Maria. Enhorabona.

dimecres, 8.

L'Associació de la Tercera Edat, celebra una Assemblea extraordinària.

divendres, 10.

A la Vila hi ha ximbombes a voler. Així ha acabat el curset d'instruments musicals al Club d'Esplai.

diumenge, 12.

La col·lecta a favor de la Campanya contra la fam en el món ha recaudades 55.500 pessetes.

dilluns, 13.

Vint-i-set parelles d'enamorats, dels pobles de la comarca, han començat a Vilafranca un curset pre-matrimonial.

dilluns, 20.

Aquesta nit passada ha mort l'amo En Guillem Sastre Bauzá, que tenia 79 anys.

I també avui ha estat el dia del naixement del nin d'En Jaume i Na Bàrbara (repartidora d'aquest FULL). El seu nom: Francesc Estrany Mayol. Que tot vos sigui enhorabona.

dimarts, 21.

Les 27 parelles acaben el curset pre-matrimonial.

divendres, 24.

Representants de tots els pobles de la comarca es reuneixen a la Vila per organitzar les diferents maneres de pujar a Lluc el 18 de març.

A l'Ajuntament hi ha reunió de la Permanent. Per primera vegada oberta al públic.

diumenge, 25.

Cinquanta al.lots del Club d'Esplai amb els monitors, participin en la Diada mallorquina de l'Esplai, a Lluc. L'horabaixa arriben fins a jugar amb la neu.

dimecres, 29.

Aquest darrer dia del bixest febrer, ja té tot el color, l'olor i el so dels dies de Carnaval. Però... ja hem acabat el mes, i ens anar, corrensos, abans del març, cap a la impremta.

PÀGINA ESPORTIVA

Voleibol

Ha acabat la lliga de voleibol de 3ª divisió mallorquina, encara que al Vilafranca li manqui un partit que ha de jugar el 4 de març, dins el nostre camp contra el Bunyola. La classificació final del Vilafranca es decidirà en aquest partit, on es disputen el lloc quart i el quint.

Els dos darrers partits que ha disputat el Vilafranca, enfrontant-se al Petra i al Son Amar, han estat dues derrotes. A Petra es va perdre per 3 a 0, resultat just on es va veure la superioritat de l'equip local. Però també hi ha que destacar que el Vilafranca fa defensar cada punt, com si cada un d'ells fos equivalent a guanyar el "set". Afegirem que sempre es començava perdent (6-0, 7-0, 9-3), però que després es remuntava el resultat acostant-se perillosament o empatant el tanteig parcial, encara que no bastàs per a guanyar el "set". Varen jugar bé els vilafranquers, encara que hi hagués fallades en les tretes, i, a vegades, la passivitat d'alguns jugadors fou decisiva per al resultat final (15-6, 15-12, 15-8).

El partit Vilafranca - Son Amar va acabar 1 - 3. S'hauria pogut arribar a un 2 - 3, encara que una victòria local hauria estat injusta.

Per acabar, dir que el campió de la lliga ha estat el GELS al guanyar al Petra en la final, a Ciutat.

Maria Sansó

JOCS ESCOLARS

Oferim els resultats dels partits jugats fins el dia d'avui, en: BASQUET, BALONMA i VOLEIBOL masculí i femení.

VOLEIBOL MASCULÍ

Simó Ballester - Vilafranca	2 - 1
Vilafranca - Es Canyar	0 - 2

VOLEIBOL FEMENÍ

Vilafranca - Petra	0 - 3
S. Francesc d'Àsis - Vilafranca	3 - 1

JUGADORS INTEGRATS DE L'EQUIP
MASCULÍ DE VOLEIBOL

Esteve Català; Jaume Català; Joan Mascaró; Josep Bauzá; Antoni Galmés; Josep Planissi; Gabriel Noguera; Llorenç Artigues; Miquel Fernández; Llorenç Riera.

Entrenador: Damià Nicolau, "Gustí"

JUGADORES QUE INTEGREN L'EQUIP
FEMENÍ DE VOLEIBOL

Margalida Gayà Morlà; Anita Ferrer Bover; Rosa Nicolau Juan; Marta Barceló; Margalida Morlà Mestre; Margalida Barceló Verger; Cati Sansó Portell; Paquita Sansó Mestre; Bàrbara Barceló Mascaró; Isabel Artigues Mayol.

Entrenador: Damià Nicolau, "Gustí".

Hi ha que fer notar, segons diu una nota del Delegat d'Esports de l'Ajuntament a l'Escola, En Sebastià Nicolau Garí, que aquests partits són possibles gràcies a la constància dels entrenadors i a l'esforç de les jugadores i jugadors que al llarg de la setmana s'entrenen a l'Escola perquè Vilafranca aconseguís el lloc millor possible dins l'Esport Escolar.

CURSA DE RELLEUS

Desgraciadament, senguint mancats de cultura, el poble no està encara desanrotllat i la planificació actual segueix essent dolenta. Crec que les coses segueixen fent-se a mitges, i així veim que es van construint escoles on l'ensenyança que s'imparteix és eminentment intel·lectual. L'esport segueix decantat de les grans aglomeracions de gent en edat de practicar-lo, i el seu estímul és escàs.

El dissabte, 31 de desembre, tinguérem l'oportunitat de participar a una cursa organitzada per l'Ajuntament de Ciutat, i que crec no tindrà continuació. És que, evidentment, una cursa on el nombre de participants no podia superar els 50, mai no arribarà a assolir gaire popularitat. Segons el reglament de la Cursa, únicament un sol equip per municipi podia participar-hi, i desgraciadament no tots els municipis de Mallorca s'inscriviren, sinó al contrari, únicament 15 eren els municipis inscrits, que després de molts d'esforços, aconseguiren formar un equip de 5 atletes.

És a dir, 36 municipis de Mallorca no pogueren trobar 5 joves que volguessin córrer la irrisòria distància de quatre quilòmetres i cent cinquanta metres cada un. És molt de llamentar.

Aquí, a Vilafranca, ens cabé l'honor de defensar el seu nom, gràcies a la bona voluntat i les ganes de Pere Estrany, Miquel Gelabert, els germans Jaume i Guillem Sansó i jo mateix. Correguérem amb totes les nostres forces i amb gran coratge. La nostra posició a l'arribada no fou molt bona, però vàrem saber estar a l'altura de les circumstàncies.

Gabriel Miquel

* GLOSES *

SENSE TO NI SO.

Vaig somiar potades
d'un cavall blanc
era es renou esquerdat
que feien ses onades.

Sentint aquella rumoreta
que fa davall un pi,
m'agradaria tenir-hi
a davora una floreta
per sentir s'oloreta
que fa un romaní.

"Jolines" si tengués un verduc
es tronc seria bo de serrar,
tots mos hauríem d'ajudar
per anar plegats a lluc.

Dia devuit és sa trobada
per la Mare de Déu adorar,
i si qualcú en vol menjar
se n'haurà de dur ensaimada.

Qualque joveneta amb un fadri
hi pujaran ben aferradets
i entre joquets i joquets
cuiran floretes p'es camí.

Qualcun pegarà una envestida
corrent per sa carretera
i ella prendrà sa drecera
per guanyar-li sa partida.

Si només han pres un tassó de llet
sa panxada és molt primeta
sempre hi haurà una besadeta
per s'esforç que ells hauran fet.

Quan hi ha un nigul que plora
sol caure aigo a terra o mar,
a peu hi voldríem anar
però trobam que és molt enfora.

Diuen que la "Bombi" vendrà
a fer-mos quatre joquets,
haderem uns uis com a platets...
"i Por qué - serà?"

Segons lo que mostrarà
alerta que es carro no tombi
tots voldrem veure la "Bombi"
"i Por qué - serà?"

Jaume Nigorra

CONVERSAM AMB ...

Ja fa quatre setmanes entrevistàrem a Mestre Sebastià Barceló Font. Xerràrem amb ell com a President de l'Associació de la Tercera Edat a Vilafranca.

Avui vos oferim aquesta entrevista que no arribàrem a temps perquè poguéssim sortir el mes passat, com era la nostra intenció.

¿Com es va fundar aquesta Associació?

S'onze de desembre de l'any 1982 una comissió partí cap a Palma i anà a veure el Govern Civil per a veure com ho havia de fer, legalment, per formar aquesta Associació. I varen recollir les normes que havien de seguir. I es cinc de març de l'any 1983 reberen el consentiment del Govern Civil. Perquè estam dins el Consell i dins el Govern Civil.

¿Què s'ha fet durant aquest primer any?

S'han fet tres o quatre dinars per xerrar de fer coses. Dues excursions i la festa d'es primer aniversari, el dia onze de desembre passat. A final d'any vàrem fer un repàs d'es comptes i de ses coses que havíem fetes.

A partir de quina edat la gent es pot apuntar?

Se poden apuntar a qualsevol edat, havent passat els trenta anys, si són vilafranquers. Així són els Estatuts.

¿Quantes persones formen l'Associació i quantes estan al davant?

La formen 182 persones i tenim una junta de 9 i esperam formar un patronat de 16 persones. Aleshores serien 24 persones en total.

Això d'esser President i és per molt de temps?

No. La renovació serà cada dos anys.

¿Quins projectes teniu d'ara endavant?

Tenim esperances de tenir un local on puguin reunir-se es vells.

Qualque cosa que voleu dir que sigui important per a vosaltres?

Sí. Vull dir que hem tengut dues subvencions: una de l'Ajuntament, de cinquanta mil pessetes, i una altra de "Sa Caixa", de trenta-vuit mil pessetes. Als quals estam molt agraïts.

Cati i Joana-Maria

MESTRE SEBASTIÀ

